

Vstávej semínko holala, bude z tebe fiala – Jarní probuzení

➤ Poslechněte si pohádku

Jak sluníčko zaspalo

Všichni už několik dní netrpělivě vyhlíželi jaro. Paní Zima letos kralovala dlouho, svou ledovou hůlkou čarovala a své vlády se jen tak lehce vzdát nechtěla.

Jenže přírodě se poručit nedá a všechny děti, dospěláci, zvířátka i příroda moc dobře věděli, že jaro už klepe na vrátka.

Pod bílou peřinkou se začaly klubat hlavičky prvních jarních kytiček, sníh pomalu tál a sněhulák na zahrádce pod slunečními paprsky tiše plakal, slyšíte ho?

*„Zima se loučí, přichází čas,
je mi to líto, ale příští rok zas,
nasadím čepici, zapnu si knoflíky,
musím si počkat na mrazík veliký.
Teď jaro se hlásí a sluníčko vstává,
tak já se loučím, ahoj a pápá,
tak já se loučím, ahoj a pápá.“ (zpomalit, ztišit)*

Jeníček za oknem pozoroval, jakou má sluníčko práci. Svými paprsky muselo roztrhat zbytky sněhové peřiny, kytičkám dát sílu, aby mohly vyrůst, nabarvit jim sukénky, pošimrat travičku, ptáčkům zase zahřát zobáčky, aby všem pověděli, že už jaro přichází. Jen si poslechněte, jak to ti ptáčkové dovedou.

Jenže najednou byl na zahrádce nějaký zmatek a šum. Broučci, žížaly, šnek i pavoučkové byli zvědaví, co se to děje. To právě probuzené kytičky plakaly, že ještě všechny nemají barevné sukénky, nebo že chtějí jiné barvičky a jedna druhé záviděly.

„Proč to tomu sluníčku tak trvá? Také chci barevnou sukénku.“ Fňukal petrklíč.

„Na nás sluníčko asi také zapomnělo,“ plakaly narcisky.

Jenže tohle fňukání a stěžování slyšelo sluníčko a poslalo dolů svůj zlatý paprsek, aby se podívalo, co se děje.

„Ale dámy, mám spoustu práce, nebojte se, i vy se svých sukének dočkáte.“ Povídalo sluníčko. A tak sluníčko barvilo jednu sukénku za druhou, sušilo loužičky, dávalo sílu stromečkům, hladilo zvířátka, zahřívalo celou zem.

Ale po celém dni už bylo unavené. Schovalo se do mraků, uchystalo si pod hlavu malý mráček obláček a spokojeně usnulo.

Spalo a spalo a vůbec se druhý den nechtělo probudit. Únava sluníčka byla tak veliká, že se najednou na zem začal snášet bílý mlhový závoj a Paní Zima se pomalu radovala, že se opět chopí vlády.

Všechna zvířátka začala mít strach, co se to se sluníčkem stalo.

„Píp, píp, co se to stalo, kde se nám sluníčko schovalo?“ Ptal se skřivánek.

„Mňááá“, protáhla se kočička Mína. „Zase mě zebou tlapičky, myslela jsem, že už s námi sluníčko zůstane.“

„Ach ne“, plakaly sněženky, „určitě sluníčko usnulo, protože bylo moc unavené, jak jsme všichni všechno chtěli hned. Co jen budeme dělat?“

Na zahrádce to vypadalo moc smutně.

„Přece to tak nenecháme“, zavolal kos a všem řekl svůj plán.

Ptáčci, kytičky, hmyzáčci, kočička Mína a dokonce i Jeníček, kterému bylo za oknem z té podívané smutno, začali společně volat: „Halóóó, sluníčko! Halóóó!“

Ale nic naplat, sluníčko spalo dál.

A tu najednou Jeníček vyběhl na zahrádku a začal zpívat.

„Co to slyším, někdo mě volá?“ Sluníčko se probudilo, promnulo si svá ospalá očka a kouklo se z mraků dolů. Přes zimní závoj nebylo skoro vidět. Polekalo se, jak dlouho spalo a rychle odehnalo bílá mračna, aby se usmálo na svět.

Všichni se radovali, že se jim sluníčko vrátilo a z radosti se dali opět do zpěvu.

„Už jsem tady a vidím, že mám zase spoustu práce,“ volalo vesele sluníčko. „Ale vydržte, musím postupně, abych se zase hned neunavilo. Na jaře teprve nabírám sílu, abych mohlo hřát víc a víc.“

A tak se všichni usmívali a čekali, až se i na ně sluníčko usměje. A byli rádi, že se jim sluníčko zase vrátilo.

Teď už víte, jak to na světě chodí. Někdy si sluníčko pospí déle, aby nabralo sílu, ale nakonec se k nám dolů vždycky vrátí, aby nám dělalo radost a probudilo přírodu k světu. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

➤ **Zatančete si**

<https://www.youtube.com/watch?v=Mp8NO5Sy5QE>

➤ **Básnička s pohybem**

Z MALINKÉHO SEMÍNKA, KTERÉ V ZIMĚ SPÍ,

(schouleni vkleče na zemi, spíme)

ROSTE, ROSTE ROSTLINKA, KDYŽ SE PROBUDÍ.

(pomaličku se začínáme vrtět, sedneme si na paty)

PROTÁHNE SE, ZATŘEPETÁ, VYKUKUJE DO SVĚTA.

(protáhneme ruce nad hlavu, zatřeseme rukama, ruce k očím a rozhlížíme se)

POVYSTRČÍ HLAVIČKU, LEZE Z DÍRY VEN.

(ruce pod bradou, hlavička se hýbe; pomalu vstáváme, narovnáme záda)

UKÁŽE SE SLUNÍČKU, DĚTI HEZKÝ DEN!

(na špičky se vytáhneme a vykřikneme HEZKÝ DEN!)

➤ **Jarní pokus s květinami**

<https://www.i-creative.cz/2016/03/29/vytvarne-kouzlo-papirove-kvety-ktere-se-rozvijej/>

➤ Procvičte si pusinku a jazýček

JARO - ARTIKULAČNÍ A DECHOVÁ CVIČENÍ, GYMNASTIKA MLUVIDEL, HRÁTKY SE SLOVÍČKY

„Kap, kap, ...“
„Kapka, kapička, kapity kap...“
(potichu, nahlas, pomalu, rychle)

„Mňaaaauuu...“
(nahlas, potichu, veselá kočička, smutná kočička, přehnaná artikulace, kroužení jazykem po rtech – olizování mlíčka)

„Píp, píp, ...“
„Pííííp, ...“
(sluchová hra: „ptáčku, zazpívej“)

„Kvak, kvak, kvaky kvak“
(nafukování tváří)

„Jak jinak můžeme říct slovo ŽÁBA?“ (žabka, žabička, ropucha, skokan, rosnička, žabák,...)

„Vyplazuj jazyk, jako když žába chytá mouchy.“

„hop, hop, hopity hop“
(zajíček skáče, hopká)

„Jak čichá zajíček?“ (nakrč nosík a přerušovaně čichej)

„Zajíc má rád mrkvičku“ (vyceň přední zoubky, jako když chroupeš mrkev)

„Co tě napadne, když se řekne slovo VELIKONOCE?“ (vyjmenuj co nejvíce věcí)

„VELIKONOCE“ (zkus říkat co nejrychleji několikrát za sebou)

„Zkus vymyslet rýmy na slova: strom, stromek, stromeček.“

„Bzzzz.... PÍCH“
(nádech, co nejdelší výdechový proud)

„Přivoň si ke kytičce, jak krásně voní.“
(hluboký nádech nosem, co nejdelší výdech ústy „áááách“)

„Šššššš.....“ (jako potichu, jako zvuk mašinky, ...)

„Š jako ...“ (šála, švec, šátek, švihadlo, ...)
(sluchová hra: „probudí nás písmenko Š“)

Básnička: „Šnečku, šnečku šišatý, širák máš až na paty. Šouráš se tu mezi ploty, švec ti ušil špatné boty. Šelma švícko za to může, šil je asi z líné kůže.“

„Kolo, kolo, kolečko, točí se nám maličko, okolo, okolo, podívej se na toho.“
(našpul rty do písmene „O“)

„drn, drn, drn, ...“
(kolečko jede po hrbolaté cestě)

„posílání pusinek mamince“
(našpulit rty – velká pusa, hodně pusinek za sebou, poslat pusu – na ruku a fouknout)

„Jak jinak můžeme říct slovo MÁMA?“ (mamka, maminka, maminečka)

„Zavolej na maminku: máááámiii, mamíííí, máminkó, ...“

➤ **Výtvarné a pracovní náměty**

Sluníčka – můžete vystříhnout jen z barevného papíru, dle možností; kresba černou pastelkou nebo lihovým fixem, ozdobit samolepkami

Veselé barevné květiny

První jarní kytičky – práce s přírodninami, lepení

AKTIVITY NA DOMA

 Uklidit si pokoj.

Uvařit s maminkou oběd.

Zavolat babičce a dědečkovi, jak se mají.

Vyrobit jarní dekoraci.

Pustit si oblíbenou pohádku.

Hrát si na zahradě.

Naučit se básničku.

Podívat se na zahradu, jestli už nevyrostla jarní kytička.

Nakreslit mamince a tatínkovi obrázek.

Poslouchat ptačí zpěv.

Zahrát si s rodinou společenskou hru.

Hrát si se svou oblíbenou hračkou.

Naučit se nějakou písničku.

Odpočinout si po obědě.

ucitelky_ze_skolky_

Víš, jak se jmenují květiny na obrázku? Vezmi si pastelku nebo tužku a zkus jejich názvy přepsat podle vzoru na čáru v rámečku.

	TULIPÁN _____
	BLEDULE _____
	PETRKLÍČ _____
	SNĚŽENKA _____

Víš, jak se jmenují kytičky na obrázku? Vezmi si pastelku nebo tužku a zkus jejich názvy přepsat podle vzoru na čáru v rámečku.

Počítání – vybarvi stejný počet květin, jako ukazuje číslice na každém řádku (pokud děti neznají číslice, můžete jim pomoci dokreslením puntíku vedle čísla, které si pak spočítají)

6

2

3

1

5

4

4

E-předškoláci

Sluchové vnímání – určení první hlásky ve slově, můžete názvy květin i vytleskat

JARNÍ KVĚTINY

		
NARCISKA	TULIPÁN	SNĚŽENKA
		
KROKUS	SEDMIKRÁSKA	PAMPELIŠKA

- Grafomotorika – dbáme na správné sezení u stolu, nohy musí být opřené o zem, správné držení tužky

